

ГЛАВЕН ПРОКУРОР

София, 16.07

1998 г.

НА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

№ 4225/98.V.

*Конст. С. № 23 / 98 г.
Декл. - Б.А. № 34 / р.г. 23 / 98
Наср. - А.П.Х. П*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н И Е

от Главния прокурор на РБ
за установяване противоконституционност
на разп. на § 36 от Преходните и заключителните
разпоредби на Закона за концесиите

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С § 16 от Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите /ДВ бр. 61/1997 г./ се създаде нова разпоредба на § 36 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗК, с която се предвижда, че Министерският съвет може да предоставя без търг или конкурс концесия на дружества, в които лицата по § 3, ал. 1 имат акционерно или дялово участие с номинална стойност над 300 млн.лв., съставляващо не по-малко от 25% от капитала на дружеството.

Считам, че разпоредбата на § 36 от ПЗР на ЗК противоречи на разп. на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България.

В разпоредбата на чл. 18, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Конституцията на РБ са посочени изчерпателно обектите, върху които държавата има изключително право на собственост или упражнява суверени права, както и дейностите върху които може със закон да установи държавен монопол. Правото си на собственост върху тези обекти или изключителното право да упражнява дейности, върху които е установен монопол, държавата не може да прехвърля респ. друг правен субект не може да придобива. Тя може само да предоставя ограниченото право на ползуване на обектите, респ. право на упражняване на дейността чрез

2.

концесии при ред и условия определи със закон, както я задължава разп. на ал. 5 на чл. 18 КРБ.

Редът и условията за предоставяне на концесии са уредени със Закона за концесиите. Общото правило е това да става чрез сключване на договор за концесия с концесионер определен чрез конкурс или търг, а изключението - без търг или конкурс само в предвидените със закон случаи. С § 36 ПЗР на ЗК се урежда такова изключение, като се предоставя на МС, по своя преценка, да вземат решение за предоставяне на концесия без търг или конкурс, като единственото условие е концесионерът да е търговско дружество, в което еднолично търговско дружество с държавно имущество или държавно предприятие по смисъл на чл. 62, ал. 3 ТЗ, на което е предоставено право на ползуване върху обекти по чл. 4 и дейности по чл. 5 ЗК, да има дялово участие с номинална стойност над 300 млн. лв., съставляващо не по-малко от 25% от капитала на дружеството концесионер.

Държавата е равноправен субект в стопанския живот, наред с останалите субекти. Тя участвува в него чрез търговски дружества или предприятия. В случаите, когато тя има 100% от капитала, т.е. е изключителен собственик и основният предмет на дейност на дружеството е свързан с ползуване на обектите по чл. 4 или осъществяване на дейностите по чл. 5 ЗК, очевидно е, че няма да учредява на себе си концесия.

В случаите обаче, когато тя има само 25% участие в търговското дружество концесионер /чрез еднолично търговско дружество или държавно предприятие ползувател без концесия/ това търговско дружество следва да участвува при еднакви правни условия за стопанска дейност с останалите субекти. Вярно е, че с ал. 5 на чл. 18 Конституцията предвижда със закон да се определят реда и условията за предоставяне на концесия, а сама не ги урежда. Този закон обаче, не може да противоречи на другите нейни разпоредби вкл. тези относно основните права и задължения на гражданите.

Предвид изложеното и на осн. чл. 150 моля, да установите противоконституционността на разп. на § 36 ПЗР на ЗК.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР: Мв. Татарчев/

ДА/